

Jesaja 62

Septuaginta (LXX)

1 διὰ σιων οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ iερουσαλημ οὐκ ἀνήσω ἔως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπάς καυθήσεται

2 καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν ὃ ὁ κύριος ὀνομάσει αὐτό

3 καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ κυρίου καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ θεοῦ σου

4 καὶ οὐκέτι κληθήσῃ καταλελειμμένη καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔρημος σοὶ γάρ κληθήσεται θέλημα ἐμόν καὶ τῇ γῇ σου οἰκουμένη

5 καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ οὗτως κατοικήσουσιν οἱ νίοι σου μετὰ σοῦ καὶ ἔσται ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ οὗτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοὶ

6 καὶ ἐπὶ τῶν τειχέων σου iερουσαλημ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα οἱ διὰ τέλους οὐ σιωπήσονται μιμηστόμενοι κυρίου

7 οὐκ ἔστιν γάρ ὑμῖν ὅμοιος ἐν διορθώσῃ καὶ ποιήσῃ iερουσαλημ ἀγαυρίαμα ἐπὶ τῆς γῆς

8 ὕμισεν κύριος κατὰ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ κατὰ τῆς ἴσχύος τοῦ βραχίονος αὐτοῦ εἰ ἔτι δώσω τὸν σῖτόν σου καὶ τὰ βρώματά σου τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ εἰ ἔτι πίονται νίοι ἀλλότριοι τὸν οἶνόν σου ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας

9 ἀλλ' ἦ οἱ συνάγοντες φάγονται αὐτὰ καὶ αἰνέσουσιν κύριον καὶ οἱ συνάγοντες πίονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν ταῖς ἀγίαις μου

10 πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν μου καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου καὶ τοὺς λίθους τοὺς ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρίψατε ἐξάρατε σύσσημον εἰς τὰ ἔθνη

11 ἵδού γάρ κύριος ἐποίησεν ἀκουστὸν ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς εἴπατε τῇ θυγατρὶ σιων ἵδού σοι ὁ σωτήρ παραγίνεται ἔχων τὸν ἑαυτοῦ μισθὸν καὶ τὸ ἔργον πρὸ προσώπου αὐτοῦ

12 καὶ καλέσει αὐτὸν λαὸν ἄγιον λελυτρωμένον ὑπὸ κυρίου σὺ δὲ κληθήσῃ ἐπιζητουμένη πόλις καὶ οὐκ ἐγκαταλελειμμένη